Toc, toc

Per PepMaria el dc., 31/10/2018 - 16:14

De petits, un dels amables retrets que la mare ens acostumava a fer era que banalitzàvem el “Ja vinc”. Efectivament, quan ens cridava perquè l’ajudéssim a fer alguna cosa o per començar a dinar plegats, li dèiem de seguida “Ja vinc”; però després trigàvem una estona a anar-hi.

Aquest record em venia a principis d’agost al col·legi dels jesuïtes de Mont Sió de Palma de Mallorca, al bell mig del casc antic de la ciutat. Allà hi ha una escultura que recorda Alonso Rodriguez, un germà jesuïta que hi va fer de porter a cavall entre els segles XVI i XVII. Va passar molts anys a la recepció de l’edifici, on es va fer famós (i sant) per la seva conversa profunda i per la seva diligència. És que cada vegada que trucaven a la porta, ell s’aixecava i anava a obrir-la tot dient: “¡Ya voy, Señor!” Breu i profunda.

“Señor” – Es refereix a Jesús de Natzaret, que els primers cristians van reconèixer com a “Kyrios”, Senyor. Alonso estava convençut que descobriria en tota persona que trucava a la porta un altre Senyor: una persona amb el mateix valor infinit de Jesús, el Fill de Déu.

“Voy”- Anant cap al qui trucava amb la convicció que era un altre Senyor, Alonso conferia efectivament a aquell/a desconegut/da la dignitat infinita de Jesús: no importava si era el captaire més pobre o la noble més distingida de l’illa.

“Ya” – la resposta era immediata perquè la crida era *prioritària*: s’imposava a totes les alternatives o urgències que el sant pogués tenir en aquell moment. L’*altre* prioritari respecte de l’*ego*.

Quantes etiquetes no posem a les persones per evitar reconèixer-ne una dignitat infinita que demana el nostre “Ya voy”? Quantes excuses posa el meu auto-centrament per retardar la resposta al truc a la porta dels qui desitgen entrar a casa meva?

Repetir senzillament “Ya voy, Señor” en cada ocasió de trobada amb altres persones ens pot fer joiosament diligents en el servei a qualsevol persona que truqui a la nostra porta.

Que ens hi ajudin:

· Alonso Rodriguez (avui 31 d’octubre celebrem el seu Sant);

· i el record de la pacient insistència dels qui han esperat els nostres “Ja vinc”.

.....

“Allò que prometem s’ha de realitzar escrupolosament:. Si avui mateix no faig un esforç, cauré a baix de tot.” Shantideva *La marxa cap a la llum* IV, 12.

“Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meva veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi.” *Llibre de l’ Apocalipsi* 3, 20

“Tots els forasters han de ser acollits com el Crist” (Capítol LIII). L’abat “no farà distinció de persones al monestir… Déu no fa distinció entre les persones”. (Capítol II) *Regla de Sant Benet*

“Si m’oferissin tot un regne
i les riqueses del món es posessin als meus peus,
m’inclinaria humilment dient:
Tot això no es pot comparar amb el Seu amor.”
Rumi *Tota la meva joventut torna a mi*

.....

· Quines etiquetes poso a quines persones per evitar reconèixer-ne la dignitat?

· Quines excuses acostumo a posar per retardar la resposta al truc a la porta dels qui desitgen entrar a casa meva?